

zai tuoz suellij nri 'vraat' varam go nri qvare
:am vishadan go na na p'as 'vraat' varam vishadan
nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

2. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

3. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

4. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

5. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

6. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

7. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

8. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

9. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

10. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

11. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

12. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

13. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

14. 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam
vishadan nri 'vraat' varam vishadan nri 'vraat' varam

11. Hic foret blef icke glädjen dock: En fjäder.
flock, Den flög i vinden bort. Ty Blendas far
var stadd på jagt i samma trakt, Och kom mot
dem helt fort.

12. Att så sin Olof, Blenda bad, Men Gubben
qvad: "Är du förryckt, mitt barn? Du skall dig
ha en mäktig man, Som lysa kan, Och ej ett
fattigt skarn!"

13. Ung Olof blef helt lingonröd; Hans blod
det sjöd så hett i modfull harm. Det lade sig
dock hastigt nog, Och nu med fog han swarte
utan harm:

14. "Nys war jag arm, nu är jag rik, En
konung lik, Ty Blendas hjerta är En grufwa
utaf kärlek full, Och mer än gull, Den skatten
är mig lår.

15. Jag äfwen tvenne händer har, Som alla
dar Jag slitigt bruka plår. Dertill ett sinne friskt
och gladt. En dyrbar skatt Och rikedom det är."

16. Den gamle åt det talet log. En suck han
drog, Och sade: "Swärmare! Vill flickan ha
en narr, får gå! Men hör nu på: Jag vill er
aldrig sel!"

17. Med dessa ord han wände sig Till skogens
stig, Och vred mot hemmet dref. Till lilla byd.
dan Blenda gick Med glädjeblick Och Olofs ma-
la blef.

18. Nu nöjde med sin ringa lott De lefwa
godt Och sjunga der med fröjd. Men Blendas
fader lider nöd Bland öfverflöd, Ty han är al-
drig nöjd.

GS 1453

Syra utmärkt vackra och alldeles Nya Visor.

Den Första.

Om Verldens ände.
Ack! hwad jemmer, nöd, elände icke

Den Andra.

Vi wänte bättre tider, Men icke

Den Tredje.

Guds Son är född i Bethlehem icke

Den Fjerde.

En Kärleks-Visa
om den rika Blenda och den
fattiga Olof.

En ntorgonstund, när solen stett icke

Westerwille.

Tryckt hos E. A. Ullblad & Comp. 1888.

Den Besta
Om Verldens ände.

1. När hwad jemmer, nbb, elände Tycks mig icke
le wilja bli, När all werlden får sin ände? Jag
mig tycker redan si, Hwad för grusligt dån och
knall, Hwad för buller, bråk och fall Lärer blif-
wa i den stunden, Så i höjden som i grunden,
2. Himlens stoder skola bäfwa, Jordens bott-
nar darrand' stå; Hwarer skall sig grusligt bäf-
wa; Höglä bergen börja på Kullra ned med
fasligt bråk: Sjelfwa Himlens hwälfda tak Bry-
tes ned och sönderbrister, Efter det sin styrka mistar.
3. Sol or' Måne blifwa blinda, Och förlora
allt sitt sken; Stjernor lägg's i ewig lunda, Bli
till intet hwar och en. Hög murar, starka stott
Sprängas full af starka stott. Elden, elden börjar
brinna Och i den skall alle förswinna.
4. Djeflar, gaffar, spöken skråla, Efter domen
nu är när. Wildjur tjuta, ryta, wråla, Som ej
mer får wara här. Hwarers watten wänds i blod,
Fisken döer i haf och flod. Folk af ångest torr-
ka, twina, Så som mark i elden hwina.
5. Eld och swafwel häfsligt regnar, Bränner
upp båd' torrt och wät, Hwarer träffar wida
wägar. Diwer det som Sodom stätt. Ingen stad,

Den Besta
Om Verldens ände.

6. Hogen grön, En lilla stån, Myß wecklad ur
sin knopp.
7. Allt war så härligt lufst och friskt, På
björkens qwist Sjöng sisten för sin wån. Och
trasten slog i lummig grau, Mot blånad ban
Flög lårkan gladligen.
8. Men Blenda stod i sorg förskänt, Så tä-
redrånkt, Som ros i qwällens stund. Ur brö-
stet mången suck sig smög, Som wingad flög
Till himlens stjärnerund.
9. All stackars Blenda hon war får, Och får-
lek är Jbland förunderlig: Den kånnes samma
ögonblick, I wecklade skick, Wad' glad och sor-
gelig.
10. Hon älskade ung Olof smt, Och hade dröme
I natt en dröm så grann. Han henne älska-
de igen, Dock icke än De sagt det för hwarann.
11. Ett hinder mellan dem det war; En Blen-
das far Fått guld på sin lott. Men Olof ägde
ingenting På jordens ring, Utom en hydda blott.
12. Hon wille gerna dela den Med hjertats wån.
En ren omöjlighet! En hennes far med gods och
gård, War sträng och hård, Och därför nu hon gret.
13. Men bäst hon gret, smög Olof fram Bak ekens
stam Der han sig hade gömt. Kring h'n s medja,
blög och warm, Han knöt sin arm, Aldels som
hon drömt.
14. Han sade ej ett enda ord, Men genast gjord
War hjertats bigt likwål. Twå smultron stekte
en sekund På perlegrund, Och själ förskönt i själ.
15. Hwad denna stund war andastön, På eng-
lars bön En salighet den gör Iwenne öskulds-
fulla bröst, Som utan röst Ett himmelrike nyt.